

בס"ד, ש"פ אמור, רס"ו

וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עומר התנופה שבע שבתות תמימות תהיינה.² וצ"ל³ מהו אומרו ממחרת השבת, והלא הכוונה היא ממחרת היו"ט, וזהו שאומר מיום הביאכם את עומר כו', וא"כ מפני מה אומר ממחרת השבת. וכידוע⁵ שהצדוקים טעו בזה ואמרו ממחרת השבת ממש, והאמת הוא ממחרת היו"ט, וא"כ כך הול"ל⁶. וגם מהו וספרתם לכם, והול"ל וספרתם ממחרת כו'. גם צ"ל מהו"ע שבע שבתות תמימות תהיינה, מהו"ע התמימות בשבתות כו'. ולהבין כ"ז צלה"ק משנת"ל דיש שם הוי' באצילות, והיינו בסדר הבאת האור ע"י הע"ס דאצילות כו', וכמו"כ יש שם הוי' בא"ק, והיינו בע"ס דא"ק שנק' ע"ס הגנוזות כו'.

והנה הע"ס דא"ק הן בבחי' התכללות לגמרי⁸, וכמשנת"ל (ד"ה אדם כי יהי⁹) דא"ק הוא בחי' אור כללי¹⁰ שכולל כל ההשתל' מרכ"ד עד סוכ"ד בהשואה א', וכמא"י צופה ומביט עד סוכ"ד¹² בסקירה אחת כו', והיינו לפי שהע"ס דא"ק אינם בבחי' מציאות להיות ניכרים למציאות בפ"ע כו'.

וידוע¹³ המשל בזה, שזהו כמו כחות הכלולים בנפש, כמו כח השכל וכח המדות שישנם גם בעצם הנפש, דאל"כ מאין באים הכחות כו', אבל שם הם אינם במציאות כחות ממש. דהכחות כמו שהן בגילוי ה"ה במציאות מורגשת. וכמו כח החכמה, שהוא כח מורגש, ואנו יודעים אותו והגדרתו איך ומה הוא, והיינו שמקבל ויודע כל דבר בבחי' כללות דוקא, ואנו מרגישים אופן הידיעה, ר"ל איך [ש]אנו יודעים את הדבר מצד כח החכמה כו', ובאופן האור והגילוי בהענין כו', והתפעלות הנפש בזה הוא בבחי' דביקות, לא בבחי' התפעלות כו', כידוע¹⁴. וכמו"כ כח הבינה, אנו יודעים אותו, וההגדרה [שלן] לידע בכל דבר בבחי' התפשטות וברכוי פרטים, ואנו מרגישים אופן הידיעה בהענין ע"י כח הבינה, ואופן האור והגילוי כו', ובכח הבינה הוא בבחי' התפעלות, לא בבחי' דביקות לבד כו'. הרי שהכחות האלו הם בבחי' מציאות מורגשת, שאנו יודעים איך ומה המה.

(11) ע"פ נוסח ברכת זכרונות דתפלת מוסף דר"ה.

(12) - סוף כל דרגין.

(13) בהבא לקמן - ראה אוה"ת ענינים ע' שכת. תו"א נח י, ג ואילך. תו"ח נח סז, ב ואילך. שער היחוד לאדמור"ר האמצעי פ"ט (טז, ב). סה"מ תרס"ה ע' צו ואילך. וראה גם שער היחוד שם פ"י ואילך (ט, סע"ב ואילך). סה"מ תרנ"ב ע' מה. תרנ"ד ס"ע רצב ואילך. תרנ"ח ע' צט ואילך. ע' קסא ואילך. תרס"ב שם. תרס"ג ח"א ע' קיט. ע' קלו ואילך. תרס"ג ח"ב ס"ע פב ואילך. תרס"ד ע' כה ואילך. אעת"ר ס"ע לב ואילך. המשך תערי"ב ח"א ס"ע כט ואילך.

(14) ראה בארוכה סה"מ תרנ"ח ע' טו ואילך. וראה גם ד"ה כי כאשר השמים (לעיל ע' קצו).

(1) חלק מהמאמר מיוסד על: אוה"ת משפטים ע' א'קה ואילך. ד"ה להבין ענין ל"ג בעומר בתו"ח שמות ח"א רז, סע"ב ואילך - כנסמן לקמן בהערות.

(2) אמור כג, טו.

(3) ראה ד"ה וספרתם באוה"ת ויקרא (כרך ג) ע' תחסח ואילך. ד"ה הנ"ל בסה"מ תרס"ג ח"ב ע' קצח. ע' ריא ואילך.

(4) ראה מנחות סה, ב.

(5) מנחות שם, א.

(6) - הוי ליה למימר.

(7) בד"ה וידבר גו' קדושים (לעיל ע' רעז).

(8) ראה סה"מ תרס"ב ע' שכז ואילך.

(9) לעיל ע' רסב ואילך.

(10) ראה ד"ה החודש הזה (לעיל ע' ריד). וש"נ.

וכה"ג הוא בכל הכחות, שכולם הם במציאות מורגשת. והכחות אלו כמו שהן בהעלם, וכמו בכח המשכיל, שהוא בחי' כח החכמה וכח הבינה כו', אינם בבחי' מציאות מורגשת, שהרי אין לנו מרגישים אותן, ואין לנו יודעים איך ומה המה כו', רק לנו יודעים מציאותן ע"י הכחות הגלויים, שאנו מרגישים שכח השכל המאיר במוח ה"ה נמשך מאיזה מקור, מזה לנו יודעים שיש מקור השכל, אבל אין לנו מרגישים אותו ממש, והיינו לפי שכח השכל מופשט ממציאות שכל עדיין לכן אינו מורגש כו'. וכן המדות שלמעלה מהשכל נק' טורי חשוכא כידוע¹⁵, והיינו שהן בבחי' העלם כו'. ומ"מ, גם כח המשכיל מוגדר בגדר שכל, והוא רק פשוט ממציאות שכל ממש, אבל מ"מ הוא מוגדר ג"כ בגדר שכל, וכמשנת"ל (ד"ה ואברהם זקן¹⁶). וכמ"ש במ"א¹⁷ דבחי' חו"ב הנעלמים, הנה כח החכמה הוא שרואה ביטול כל דבר והתכללותו בבחי' אין, וכח הבינה הוא איך שהאין הוא בכל דבר כו' (והן ב' יחודים דה' אחד¹⁸ מלמעלמ"ט ומלמטלמ"ע כו'¹⁹). ועם היות שזהו בבחי' הפשטה לגמרי ממציאות חו"ב [כמו] שהן בגילוי כו', דחו"ב כמו שהן בגילוי ה"ה כחות שכליים, אלא שהחכמה היא שהשכלי הוא בבחי' נקודה, ובינה הוא שהשכלי בבחי' התרחבות כו', אבל הכל ענין שכלי כו', משא"כ בחי' חו"ב הנעלמים אין זה ענין שכלי כלל, כי אין זה מה שמושג ומובן כך או כך כו', אלא שזהו בחי' הרגש ענין האלקי, אם שהכל כלול כו' או כו' כנ"ל, מ"מ, ה"ז ג"כ הגדרה, זה מוגדר בגדר זה, וזה כו'. ובאמת אין זה יוצא מההגדרה דכחות השכליים דחו"ב, דהכלל בזה, שהחכמה היא בבחי' נקודה, ובינה היא בבחי' התפשטות. ולכן, בכח החכמה הנעלמה נרגש איך שהכל כלול בהאין האלקי, ובכח הבינה נרגש איך שהאין האלקי הוא בכל דבר, והיינו בחי' נקודה והתפשטות כו' (וכמ"ש במ"א²⁰ בענין ונתתי כו' יורה ומלקוש כו'²¹). וי"ל שזהו רק בחי' הגבלה והגדרה מופשטת, אבל לא בלתי מוגדר לגמרי כו'. אבל כמו שהכחות כלולים בעצם הנפש הוא שאינן מוגדרים בשום גדר וגבול כלל, והיינו, כל כח כמו שהוא בבחי' פשיטות בתכלית, שמופשט לגמרי מההגדרה שלו. וכמשנת"ל (בד"ה הנ"ל²²) דכח ההיולי העצמי דשכל אינו שכל כלל, ונק' העלם שאינו במציאות, אפי' לעצמו כו'. וכמו"כ הוא בכל כח פרטי, דכח החכמה אינו בגדר החכמה כלל וכלל באיזה הגדרה שיהי', וכמו"כ כח הבינה אינו בגדר הבינה כלל, וכה"ג בכל הכחות שאינם מוגדרים בשום גדר כלל וכלל כו', ולכן עומדים שם כולם בהשוואה ממש, לפי שאינם בבחי' מציאות ניכרת כלל וכלל כו'. אבל מ"מ א"א לומה שאינם בבחי' כחות כלל, אלא שהן כחות פשוטים לגמרי, שמופשטים מאיזה הגדרה והגבלה שיהי', גם מהגבלה רוחניות הבלתי מורגשת כו'.

והנה איך הם כחות בלתי מוגדרים, באמת אין לנו יכולים להבין זאת, כי בד"כ אין לנו משיגים ענין הפשיטות, וכל השגתינו הוא שאנו משיגים דבר המוגדר ומוגבל, לא

(18) ואתחננו ו. ד.
 (19) ראה סה"מ תרנ"ה ע' קפה. תרס"ה ע' קפה. ד"ה כי כאשר השמים (לעיל ע' רב). וש"נ.
 (20) ראה אמרי בינה שער הק"ש נה. ב ואילך.
 (21) עקב יא. יד.
 (22) ד"ה ואברהם זקן (ע' קיא).

(15) ראה זח"ג רח. א. ריב. א. רלג. א. ועוד, תו"א מקץ לה, ד. משפטים עו. א. לקו"ת פקודי ז. ג. אמור לו. ב. לט. ב. בחוקותי מז. א. נשא כג. א. שה"ש טו. ג. ועוד.
 (16) לעיל ע' קי.
 (17) ראה סה"מ תרנ"ד ע' רפת. וראה גם סה"מ תרנ"ה ע' ק.

מה שהוא פשוט, וממילא א"א לנו להבין פשיטות הכחות, ובפרט באופן הנ"ל. אמנם, זאת בהכרח לומר שהן בבחי' פשיטות בתכלית, כי מאחר שהן כולם שם בהשוואה ממש, וכמא²³ וכולן נסקרים בסקירה אחת, ואם נאמר שיש בהם איזה הגדרה שיהי', גם בחי' הגדרה מופשטת, ה"ה מחולקים זמ"ז, ואיך עומדים בבחי' התכללות ממש בהשוואה גמורה בסקירה א' כו', אלא בהכרח לומר שהן בבחי' פשיטות לגמרי, בלי שום הגדרה כלל וכלל, ולכן עומדים כולם בהשוואה כו' (ויש לצייר זה קצת, כמו כשרואה איזה נוי ויופי באיזה דבר, ואינו יודע עדיין מהו הדבר, ומפני מה הוא היופי בזה, וידוע²⁴ דעיקר היופי הוא מהקוים הדקים שבהציור, אבל הוא אינו יודע כלל מהפרטים, וממה הוא היופי, רק רואה יופי גדול מאד, והיינו שמקבל את הדבר בפשיטותו לבד כו'). ובאמת אין זה משל לכחות עצמיים, כי כאן הרי יש ענינים מוגבלים הגורמים את היופי, רק הוא רואה את הפשיטות עדיין כו'. אמנם כמו"כ הוא בראי' דחכמה, דמה שיודע בבחי' ראי' דחכמה הוא שרואה פשיטות הדבר כמו שהוא בלתי מוגדר עדיין, ולכן יכול להביא אח"כ את הענין בכמה השגות ובכמה הגדרות, מפני שיודע את הדבר כמו שהוא בפשיטותו כו'. ומ"מ, ג"ז אינו בלתי מוגדר לגמרי, לבד שזה מוגדר בכללות הענין, כמו ההתאמתות והראי' בענין כולא קמי' כלא חשיב²⁵, או בענין ה' אחד, או דלית אתר פנוי כו'²⁶, וכה"ג, או כדאי' בזהר²⁷ נושא עון חמית כו', וכה"ג, הנה הענין בעצמו הוא מוגדר עדיין, והיינו באיזה אופן הוא רואה ויודע את הענין כו', כי יש חילוקים באופן הראי', וכמו שבודאי לא הי' דומה ראיית הרשב"י לראיית תלמידיו²⁸, וכה"ג, אלא שאין זה הגדרה שכליות להיות מוגדר ממש. וי"ל שזה מכוון לענין הגבלה מופשטת, אבל לא כמו פשיטות מהגדרה לגמרי, ורק כמו ציור בזה יכול להיות מענין הנ"ל. וביותר יובן²⁹ מהמשל הגשמי הנ"ל, שרואה היופי בהדבר, ואינו תופס כלל הפרטים, אלא תופס פשיטות היופי, הרי יש כאן פרטים המביאים וגורמים את היופי, והוא אינו יודע הפרטים כלל, כ"א פשיטות הדבר כו'. אלא שזהו במשל גשמי, וממילא יש כאן פרטים ממש, אמנם מזה [יובן]³⁰ איך לצייר איך שיהי' כחות פרטים בבחי' פשיטות לגמרי כו'). אמנם, מוכרחים אנו לומר שהכחות הן פשוטים לגמרי מכל הגדרה באיזה אופן שיהי', שבאם הי' בהם איזה הגדרה שיהי', לא הי' אפשר שיהי' בהשוואה א', א"כ מוכרח לומר שהן מופשטים לגמרי כו'. וראי' לזה³¹ ממה שארז"ל³² רואין את הנשמע ושומעין את הנראה, דבמ"ת שהאיר אצלם אור עצם נשמתן, היו רואין את הנשמע כו', הרי כ"כ הוא פשיטותן מהגדרה עד

ריד

הנ"ל מובן ענין הפשיטות יותר מבחי' ראי' דחכ. וי"ל כמו במשל הנ"ל כשרואה את הציור הרי אינו תופס כלל את הפרטים כ"א את היופי הבא מהם, י"ל בדוגמא כזאת בהנמשל שבהאור אין הספ"י שבו בבחי' מדרי' פרטים כ"א מה שעל ידן .. כללות האור הוא בחי' אור השייך אל האצ"י היינו להאציל בחי' חכ' וחסד דאצ"י כו". עיי"ש.

(30) בכת"ק: יובן ענין. והענין ע"ז קולמוס.

(31) ראה גם אוה"ת ענינים והמשך תער"ב שבהערה 13.

סה"מ תרכ"ט ע' ריה. וש"ג. תרס"ג ח"ב ס"ע קסו ואילך.

(32) מכילתא יתרו כ, טו.

(23) ר"ה יח, א. וראה סה"מ תרנ"א ע' קעה ואילך.

(24) ראה אוה"ת בראשית (כרך ו) תתרח, א. סה"מ תרל"ה

ע' רעז. תרנ"ט ס"ע יג ואילך. תרס"ח ע' ריא ואילך.

(25) ע"פ דניאל ד, לב. זח"א יא, ב.

(26) תקו"ז תנ"ז (צא, סע"ב).

(27) ח"ג קלב, ב (באד"ר). וראה מאמרי אדמו"ר הזקן

פרשיות ח"א ע' רסה. שער האמונה לאדמו"ר האמצעי צד, ב

ואילך. תו"ח שמות ח"א קג, א. סה"מ תרנ"ה ע' טו. ועוד.

(28) ראה זח"ג שם.

(29) ראה סה"מ תרס"ח שם ריש ע' ריב: „ובדרוש יו"ט של

ר"ה [תרס"ז] .. כד"ה וספרתם לכם מבר' דבמשל הגשמי דראי'